

fæctning til det foregaaende Aar dog til Fordringerne om, at der skulde være Stattevedtægter i alle Kommuner, men sluttede sig derimod ikke til Forslaget om, at der skulde være nogen ministeriel Autorisation af disse Stattevedtægter, og man ønskede heller ikke, at der skulde være nogen ny Overligningskommission, som skulde behandle Statteklager. Hvad nu disse Vedtægter angaa, er det ikke uden Interesse at se, hvad Ordføreren, det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojzen), i den Henseende fremhævede i Betænkningen. Han udtalte derom — jeg beder den højtærede Formand tillade mig at oplæse disse mange Linier af Betænkningen —: „Et Punkt i Lovforslaget, som er sat i Forbindelse med den mellemkommunale Bestatning, vil unægtelig medføre et betydeligt Besvær for alle de Landkommuner, hvor den paagældende Ordning ikke allerede er gennemført. Det er Indførelse overalt af faste Stattevedtægter. I Fjor vedtog Folketinget foreløbig et Lovforslag om samme Emne, uden at indføre Stattevedtægter, og man gik saaledes ud fra, at saadanne ikke ere nødvendige for mellemkommunal Stattefordeling, medens de ganske vist vilde være en nødvendig Betingelse for at give Næringskommunen Udgang til direkte at beskaffe udenfognsboende. Smidlertid har der i Aar vist sig en overvejende Stemning i Udvalget for almindelig Gennemførelse af Stattevedtægter, idet man deri ser en større Betyggelse imod Vilkaarligheder og navnlig et bestemt Grundlag for Afgørelsen af Statteklager.“ Senere hen udtales der: „For i størst mulig Grad at bevare Traditionen, vil det være ønskeligt at løge Stattevedtægterne tilvejebragte paa samme Maade, som det hidtil er flet i en Del af Aamterne, nemlig ved Overenskomst mellem Amts- og Sogneraad, to Myndigheder, om hvilke man vel kan forudsætte, at deres Opfattelse af Stattehyttemet i meget stemmer overens. Da Lovforslaget imidlertid tilfigter, at Stattevedtægter overalt skulde tilvejebringes, maa der findes en Løsning af mulige Uenigheder herom mellem Amts- og Sogneraad.“ I Overensstemmelse dermed stilles et Forslag af Flertallet, og i meget tæt Overensstemmelse dermed stillede den nuværende Finansminister, som den Gang var Medlem af Udvalget, sammen med et andet Medlem, et Forslag — det findes i Betænkningen Pag. 770 — under Nr. 8 faaldende: „Amtsraadet udarbejder efter at have indhentet Sogneraadens Betænkning en fælles Stattevedtægt for Amtets Landkommuner, som disse skulde følge ved Ligning af Statten paa Formue- og Lejligh-

hed.“ Det vil heraf ses, hvorledes vi, der have stillet det Forslag, der findes under Nr. 3 uden for Betænkningen, ere saa heldige at være i Overensstemmelse saavel med det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds med Hensyn til Stattevedtægters Udarbejdelse og Fremkomst som med den nuværende højtærede Finansminister. Vi have ved at stille dette Forslag, som altsaa ikke er det af Regeringen stillede Forslag om ministerielle Vedtægter, haft til Hensigt som overhovedet i alle de Forslag, min Medforslagsstiller og jeg i Fællesskab have stillet, at fremme disse Statteloves endelige Vedtagelse. Vi have ikke foreslaet det, der var mest nærliggende, men samtidigt mest vidtgaaende og, som vi vidste, derfor vilde møde Modstand, nemlig ministerielle Stattevedtægter, men vi have i Virkeligheden foreslaet det, som Flertallet i dette Ting har vedtaget i 1894 i den Form, som fandt et Udtryk i den højtærede Finansministers Forslag i Udvalget. Smidlertid erklærede den nuværende Indenrigsminister ved 2den Behandling i 1894 sig utilfreds med Flertallets Forslag, han syntes ikke om, at Amtsraadene skulde kunne fastsætte Vedtægter uden Ministeriets Mellemkomst, og særlig utilfreds var den højtærede Minister med, at Amtsraadene vedblivende skulde paakende Statteklager. Han udtalte, at Amtsraadene egnede sig ikke til at paakende Statteklager og betoned, at i Tvivlstilfælde faldt Vægtfaalen altid ned til Skade for Klagerne, fordi Stemmerne stode lige i bedste Fald, nemlig naar Amtmanden sluttede sig til den mindre Halvdel af Amtsraadet. Ministeren mente endog, at hvis man ikke kunde blive enig om den hele Lov om den personlige Kommunestaf, vilde der være god Anledning til endogaa som isoleret Foranstaltning gennem Lovgivningen at faa ordnet dette Forhold i Sognekommunerne om Stattevedtægter og om Overligningskommissioner i Tilfælde af Klager. Han erklærede det for nødvendigt at faa en anden Ordning paa dette Omraade. Smidlertid fik vi heller ikke Loven det Aar, og i 1894 og 1895 har Regeringen fremsat Lovforslaget og stadig indtaget det samme Standpunkt fra 1892 i Henseende til Bestemmelserne om Stattevedtægternes Udarbejdelse efter Ministeriets Besledning og forshnede med dets Villigelse, efter at de ere blevne vedtagne af Amtsraadene og, i Henseende til en ny Overligningsmyndighed, sammensatte paa den Maade, jeg nylig angav, nemlig to af Ministeriet og to af Amtsraadet valgte Medlemmer samt Amtmanden som Formand. I Forslaget af 1894—95, altsaa Forslag til Lov om den kommunale Bestatning, udtaler